

Szakmaiság és politika határmezsgyéjén

Az általános iskolai történelemtankönyvekről

FEUILLETON - LXIX. évfolyam, 4. szám, 2025. január 24.

A tankönyv komoly gyengéje Horthy és a Horthy-korszak kapcsán a következetes szerezsenmosdatás. Teleki a könyv szerint a numerus clausus meghozatalakor az antiszemita közhangulatnak engedett (valójában Teleki vaskövetkezetes, szenvedélyes antiszemita). Horthy a könyvben bírálhatatlan. Nem tudjuk meg, hogy a kormányzó nem egyszerűen „nem demokrata” hanem a demokrácia következetes elvi ellenzője. Horthy 1944-es, roppant gyenge politikai teljesítménye is feltáratlan marad. A zsidótörvények nem a Horthy-korszak történetének bemutatásakor szerepelnek, hanem *A háború borzalmai* fejezetben, noha az első és második is a háború előtt született. Érdeemes lett volna megemlíteni a Nobel-díjas magyar tudósportréknál, hogy Wigner, Neumann, Szilárd, Teller, Kármán rendre zsidók, akik részben az antiszemita kormánypolitika miatt hagyták el Magyarországot (majd Németországot). A tankönyv szerint a német megszállásig „a magyarországi zsidók életét nem fenyegette veszély”. És Kőrösmező? A munkaszolgálat? Az újvidéki razzia? „... szerb partizánok a Délvidéken véres bosszúhadjáratot indítottak a védtelen magyar lakosság ellen”. Igaz, ám a diák nem tudja meg, miért a bosszú, korábban a „hideg napok” nem szerepelnek.